

عنوان مقاله:

اژدهای برون ، اژدهای درون (نگاهی به بن مایه اسطوره اژدها در متون باستانی و بررسی درونی شدن ویژگی های آن در ادبیات عرفانی مولانا)

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

فرهاد محسن دوست - دانشجوی مقطع دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد تبریز

خلاصه مقاله:

عرفا در بیان تجربه های روحی خود ناگزیرند قالب هایی بیابند تا انواع تشبیهات واستعارات و سمبل ها و . . . به راحتی در آن جای گرفته و امکان بسط مطلب را ، درعین پوشیدگی به آنان بدهد . لذا بیشتر به قالب شعر و اسطوره روی می آورند که جایگاه مناسبی برای جولان این گونه مولفه هاست . مولانا خود بیشترین استفاده را ازدنیای شعر کرده زیرا بهترین قالب برای ریختن گدازه ها و گزاره های روحی و روانی ، شعر است. میدان اسطوره گاه از شعر هم فراخناک تر است . زیرا به سبب داشتن مولفه های فراوان در حوزه ی رمز و نماد ، معنا بیشتر در ابهام فرو می رود و زیبایی در ابهام است. مطالعه ی این نوشتار نشان می دهد که چگونه بن مایه اسطوره ای اژدها در دوره حماسی ، مظهری بیرونی داشته و چگونه در دوره های بعدی ، دست آویز عرفایی چون مولانا شده تا خصوصیات این اسطوره را درونی کرده و آن را در جهت بیان مفاهیم عالی عرفانی به خدمت بگیرد . گویی این اسطوره و می توان گفت اکثر اسطوره های ادبی سیری از آفاق به انفس داشته اند . اسطوره اژدها یکی از دهها اسطوره ای است کهبر این مطلب صحه می گذارد که اساطیر عرفانی ریشه در اساطیر حماسی دارند.

کلمات کلیدی:

اژدها ، اسطوره حماسی ، اسطوره عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639593>

